

ВІХИ КОМП'ЮТЕРИЗАЦІЇ ШКОЛИ

Початком комп'ютеризації навчальних закладів району сміливо можна вважати 1988 рік. Саме тієї весни відбувалась кампанія по висуненню кандидатів у депутати Верховної Ради України. От і до смт Кринички 22 березня 1988 року завітала представницька делегація на чолі із першим секретарем ЦК КПУ Щербицьким Володимиром Васильовичем. На цю зустріч були запрошені представники кращих трудових колективів Солонянського, Криничанського, Нікопольського та Дніпропетровського районів. Серед запрошених були й кращі педагоги...

У навчально-виробничому комбінаті жив та працював великий ентузіаст комп'ютерної справи, вчитель фізики та інформатики Антонюк Юрій Ананійович. І от він, на свій страх і ризик, зумів перемовитись буквально кількома словами із Володимиром Васильовичем: "Щороку район дає найбільше в області зерна, по м'ясу та молоку теж ходимо у передовиках. А от сільські діти обділені увагою країни у питаннях залучення до новітніх досягнень науки - комп'ютерів (тоді вони називались електронно-обчислювальними машинами) у нас немає й не передбачається найближчим часом. Допоможіть подолати цю несправедливість".

Потрібно було бачити в ту мить здивовані вирази на обличчях районного та обласного керівництва - як так, що якийсь невідомий молодик (а Юрію Ананійовичу на той час виповнилось лише 25 років) досить безцеремонно звертається до державних мужів?! Але потрібно також віддати належне твердості слова Щербицького В.В. - менше ніж за місяць було виконано усі необхідні формальності. Вже 10 квітня 1988 року завідуючий районним відділом народної освіти Галата Михайло Кирилович урочисто вручив документи та комп'ютерну техніку КОРВЕТ. Для Юрія Ананійовича літо пролетіло як один робочий день - своїми силами він обладнав перший у районі й один із перших у Дніпропетровській області комп'ютерний кабінет. 1 вересня 1988 року у навчально-виробничому комбінаті (нині приміщення Солонянської СЗШ №2) розпочались заняття із учнями шкіл району по практичному оволодінню навичками роботи з комп'ютерами. Скільки радості було у дітей, батьків, учителів! Але найбільше радів сам Юрій Ананійович, адже він започаткував надзвичайно корисну та перспективну справу - залучення дітей у світ інформаційних технологій.

Згодом процес комп'ютеризації пішов якнайкраще. У районі одним із перших керівників зрозумів переваги сучасної техніки голова колгоспу "Авангард" (Широке) Коробка Микола Антонович, який у 1990 році закупив найдосконаліші на той час комп'ютери IBM PS/2 для Солонянської СШ №1. Юрій Ананійович обладнав кабінет і розпочав працювати вчителем інформатики у нашому навчальному закладі. За рахунок державного бюджету у 1991 році у школі було встановлено клас УК-НЦ. Поступово й інші навчальні заклади району обзаводились комп'ютерною технікою — СПТУ-84 (нині Солонянський професійний аграрний ліцей), Новопокровська середня школа (нині обласна гімназія-інтернат)...

Але найбільший прогрес стався у вересні 1992 року, коли на базі нашої школи був проведений всеукраїнський семінар із інформатики, у якому взяли участь гості із Росії, Білорусії, Молдавії,

Прибалтики. 4 дні промайнули як одна мить. Конференції, круглі столи, обмін досвідом... І весь час - спілкування, спілкування, спілкування фанатів інформатизації освіти...

Юрій Ананійович Антонюк проводить заняття з інформатики із учнями-ліцейцями у комп'ютерному кабінеті IBM PS2

Комп'ютерний клас "Пошук-2" став основою для розвитку процесу комп'ютеризації у школі

Юрій Ананійович не зупинився на досягнутому. Ним організовано та проведено значну роботу по вдосконаленню процесу комп'ютеризації та інформатизації навчально-виховного процесу. І, як визнання якості виконаної роботи і користі від неї, 30 червня 1993 року було видано Розпорядження №419 Представника Президента України в Солонянському районі Андрійченка П.І. "Про організацію та відкриття в Солонянській середній школі №1 шкільної лабораторії нових інформаційних технологій навчання". Ним передбачено організацію з 15 серпня 1993 року СШЛНІТ, введення у цій лабораторії наступних посад: завідувачий лабораторією (Антонюк Ю.А.), вчитель-методист (Мельник Г.І., нині вчитель інформатики та фізики Солонянської СЗШ №2), вчитель-програміст (Бондар В.А.), вчителі-оператори (Счастливцева М.А., нині заступник директора школи з навчально-виховної роботи Василівської середньої загальноосвітньої школи-інтернату, Литвин В.І., нині на заслуженому відпочинку, а також лаборанта, психолога (за сумісництвом), спеціаліста по наладці та ремонту техніки (за сумісництвом), технічного працівника (за

сумісництвом). Користуючись такими можливостями, для старшокласників школи були створені ліцейні класи із поглибленим вивченням математики, фізики, інформатики. У 1993 році замість застарілих комп'ютерів УК-НЦ надійшли сучасні ЕОМ "Пошук-2". Це дало змогу впроваджувати пілотний проект інформатизації навчально-виховного процесу (по всій Україні було лише 16 лабораторій аналогічних нашій. Солонянська ж лишалась свого роду унікальною, тому що була єдиною, яка працювала на базі сільської школи)...

У різні роки в СШЛНІТ працювали також вчителі Щукін В.Б. (нині приватний підприємець, добрий друг та наш незамінний помічник), Пікінер І.Г. (нині приватний підприємець), Книш Н.М. (нині вчитель математики у Дніпропетровську), Усенко І.А. та Ніколіна О.М. (нині практичні психологи школи), Щукіна К.І. (нині вчитель математики), Могилко О.І. (нині працює в приватній фірмі у Дніпропетровську), лаборанти Найда О.М. (нині керівник дільниці Державної митної служби України в Київській області), Шумицька Н.В. (нині спеціаліст БТІ Абрис), Дуднік М.Г., Лаврик М.М...

У 1995-1996 навчальному році сталися дві знакові події — Антонюк Ю.А. вирішив круто змінити свою професію (у тому числі й із матеріальних міркувань), тому перейшов на роботу до банку "Україна" (нині Юрій Ананійович - керуючий Солонянським відділенням відкритого акціонерного комерційного банку Райффайзен Банк Аваль. Не пориває зв'язків зі школою, завжди відгукується на всі пропозиції). А колектив СШЛНІТ разом із учнями школи під керівництвом директора закладу

Лобаня Григорія Васильовича взяв участь у спільному українсько-американському експерименті “Діти та вчителі досліджують рослини у космосі”. Як нагорода за отримані результати, наприкінці 1996 року до школи надійшов перший сучасний комп'ютер CYRIX. Колектив лабораторії успішно впроваджував інформаційні технології у навчально-виховний процес, а також проводив курси допрофесійної підготовки зі спеціальностей “Секретар-друкарка із навичками роботи із ПК” та “Оператор комп'ютерного набору”.

У 2003 році розпочалась Державна програма комп'ютеризації сільських шкіл. У ході її виконання за 3 роки до школи було поставлено 3 сучасні комп'ютерні класи, створено внутрішню мережу Вінет, здійснено індивідуальне підключення до глобальної мережі Інтернет, поставлено комплект мультимедійного обладнання, здійснюється комп'ютерна підтримка при викладанні практично усіх навчальних предметів, проводиться систематичний моніторинг якості освіти... Колектив шкільної лабораторії нових інформаційних технологій (завідуюча лабораторією – Бондар Олена Миколаївна) виборов перемогу у Міжнародному конкурсі за проектом «Рівний доступ до якісної освіти», а школа отримала ще один кабінет сучасної комп'ютерної техніки Інком.

На даний час у навчальному закладі обладнано три кабінети інформаційно-комунікаційних технологій, один із яких використовується для підтримки навчально-виховного процесу у початковій школі. Всі робочі місця адміністрації та служб школи – директора, заступників за навчально-виховної та виховної роботи, прес-центру, соціального педагога, практичного психолога, шкільна бібліотека – оснащені комп'ютерами, які об'єднані у єдину внутрішшню мережу.

Поряд із цим практично ліквідовано структуру шкільної лабораторії нових інформаційних технологій навчання. Останні роки весь штат СШЛНІТ складається аж із 1 працівника - завідуючої лабораторії Бондар Олени Миколаївни., хоча обсяг робіт та послуг, які тут надаються, збільшився у декілька десятків разів у порівнянні із першими роками функціонування. Тому й зараз, час від часу зустрічаючись, перші працівники лабораторії із ностальгією згадують ті часи, коли протягом декількох днів практично не виходили із комп'ютерних кабінетів, вивчаючи нову техніку, розробляючи та апробуючи методику викладання, різні прийоми... А при зустрічах із випускниками школи, слухаючи слова подяки, завжди відчуваємо почуття гордості за якісно виконувану роботу. Й знову загоряються очі, звідкись беруться нові сили, натхнення, ентузіазм... І знову допізна світяться екрани моніторів та вогники у вікнах комп'ютерної лабораторії, ваблячи солонян у прекрасний світ інформаційних технологій.

Мабуть, так і повинно бути в освіті.

В.Бондар, вчитель інформатики, директор школи.

При підготовці матеріалів використано спогади Антонюка Ю.А.